

Abstrakt

Smrt krále Richarda Lví Srdce v roce 1199 způsobila anjouovskému impériu nemalé potíže, když znovu vyvstala v anglických středověkých dějinách velice palčivá otázka – kdo je legitimním následníkem trůnu? Existovali dva možní pretendenti, oba měli zhruba srovnatelný nárok na korunu. Prvním byl Richardův bratr Jan, druhým pak jeho synovec, tehdy dvanáctiletý bretaňský vévoda Arthur. Právní zvyklosti té doby teoreticky umožňovaly následnictví obou mužů, jelikož neexistoval jednotný nástupnický úzus a každá jednotlivá součást anjouovské říše nahlížela na tento problém odlišně. Zatímco Jan byl relativně bez problémů přijat v Normandii a byl také korunován anglickým králem, největší boj se rozhořel o Anjou, Maine a Touraine, které vyjádřily svojí podporu Arthurovi. Ten měl navíc i podporu francouzského krále Filipa Augusta, který dobře pochopil, že Arthur je vhodným prostředníkem pro jeho záměry na eliminaci a ovládnutí anjouovského impéria. Celý dlouhý spor mezi synovcem a strýcem skončil Arthurovým uvězněním v létě roku 1202 a jeho následnou smrtí v roce 1203. Jan přesto nedokázal zabránit rozpadu plantagenetské říše, která byla v prvních letech 13. století redukována na vévodství Akvitánie.